

bestemmer, hvor stor en Del af Købesummen der falder paa Tillægsparcellen, og saafremt denne Del overstiger Tillægsparcellens Grundskyldværdi, skal Forskellen indbetales til Statskassen.

Medens det i Lov Nr. 557 af 4. Oktober 1919 § 10 er foreskrevet, at Ejendommen ikke maa pantsættes for et større Beløb, end der svarer til det til Bygningernes Opførelse tilstaaede Statslaan, foreslaar man her i Lovforslagets § 12 et absolut Forbud mod Pantsætning.

Partiernes Stilling til nærværende Lovforslag er omtalt foran under Nr. 5. Den der nævnte Beretning gælder ogsaa dette Lovforslag.

7. Forslag til Lov om Tvedeling af Statens Jordfond. (Af Holstein). [A. Sp. 6855].

Fremsat i *Folketinget* $\frac{4}{4}$ (F. Sp. 7094).

Lovforslaget er i det væsentlige overensstemmende med det i Rigsdagssamlingen 1922—23 fremsatte (se Aarvog 1922—23, Side 294), idet det kun paa enkelte Punkter adskiller sig fra hint. — Om den i Lovforslaget foreslaaede Fordeling af Jordfonden, den kontante Formue i to lige store Parter, Jordarealerne med tre Fjerdedele til Afdeling A. og en Fjerdedel til Afdeling B. (hvilken sidste nu betegnes som »Statens Haveboligfond«), bestemmes det saaledes nu, at der ved Fordelingen skal lægges den sidst foretagne Ejendomsskyldvurdering til Grund. Endvidere oprettes en særlig *Konto for Jordkøb*, hvortil bl. a. henføres Salgssummer indkomne ved Realisation af visse særlig angivne Arealer. Fremdeles henlægger Lovforslaget Administrationen af Statens Haveboligfond til en af Indenrigsministeren udnævnt Embedsmand, der er i Besiddelse af Kendskab til kommunale Forhold. — I nærværende Lovforslag er ikke optaget den tidligere Bestemmelse om, at der ved særlig Lov skulde træffes Bestemmelser til at modvirke Spekulation i Værdistigninger, hvilke Bestemmelser saaledes heller ikke findes i nedenstaaende Lovforslag om *Statshjælp til Opførelse af smaa Beboelseshuse med Haver* (»Haveboliger«).